

ZALECENIE RADY**z dnia 11 lipca 2017 r.****w sprawie krajowego programu reform Słowenii na 2017 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Słowenię programu stabilności na 2017 r.**

(2017/C 261/23)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 listopada 2016 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2017 r. Priorytety określone w rocznej analizie wzrostu gospodarczego zostały zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 9–10 marca 2017 r. W dniu 16 listopada 2016 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania i wskazała w nim Słowenię jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, które zostało zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 9–10 marca 2017 r. W dniu 21 marca 2017 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (zwane dalej „zaleceniem dla strefy euro”)⁽³⁾.
- (2) Jako państwo członkowskie, którego walutą jest euro, oraz ze względu na bliskie powiązania pomiędzy gospodarkami w unii gospodarczej i walutowej Słowenia powinna zapewnić pełne i terminowe wdrożenie zalecenia dla strefy euro, jak odzwierciedlono w zaleceniach 1–3 poniżej.
- (3) Sprawozdanie krajowe za 2017 r. dotyczące Słowenii zostało opublikowane w dniu 22 lutego 2017 r. Zawiera ono ocenę postępów Słowenii w realizacji zaleceń dla tego kraju przyjętych przez Radę w dniu 12 lipca 2016 r., działań następczych podjętych w związku z zaleceniami dla tego kraju z poprzednich lat, a także postępów Słowenii w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. Sprawozdanie to objęło również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, której wyniki również opublikowano w dniu 22 lutego 2017 r. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Słowenii występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Słabymi punktami są w szczególności niedociągnięcia sektora bankowego, zadłużenie przedsiębiorstw i ryzyko fiskalne. Narosłe zakłócenia równowagi stopniowo się zmniejszają dzięki ponownemu wzrostowi. Sektor przedsiębiorstw znacznie zmniejszył zadłużenie, ożywiły się inwestycje

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. C 92 z 24.3.2017, s. 1.

sektora prywatnego, w tym w formie bezpośrednich inwestycji zagranicznych. W porównaniu z innymi krajami w regionie poziom napływających bezpośrednich inwestycji zagranicznych nadal jest jednak niski. Dług publiczny osiągnął najwyższy poziom w 2015 r. i oczekuje się, że w najbliższych latach nastąpi jego korekta w dół. Postępy w zakresie restrukturyzacji sektora bankowego zbiegły się w czasie z gwałtownym spadkiem odsetka kredytów zagrożonych, który powinien nadal się obniżać. Rząd podjął odpowiednie działania w celu konsolidacji i restrukturyzacji sektora bankowego oraz w celu poprawy zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi. Potrzebne są jednak dalsze działania w ramach polityki, aby rozwiązać problem zadłużenia przedsiębiorstw, usunąć utrzymujące się słabości sektora finansowego, zapewnić długoterminową stabilność finansów publicznych oraz zapewnić bardziej korzystne otoczenie biznesu.

- (4) Słowenia przedłożyła program stabilności na 2017 r. w dniu 28 kwietnia 2017 r., a krajowy program reform na 2017 r. w dniu 3 maja 2017 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je ocenie jednocześnie.
- (5) Stosowne zalecenia dla poszczególnych krajów uwzględniono podczas programowania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (EFSI) na lata 2014–2020. Zgodnie z art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽¹⁾ Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego z wnioskiem o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian w umowie partnerstwa i odpowiednich programach, gdy jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady. Komisja przedstawiła dalsze szczegółowe informacje dotyczące wykorzystania przez nią tego przepisu w wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym.
- (6) Słowenia jest obecnie objęta funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu i podlega przejściowym ustaleniom odnoszącym się do zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia. W programie stabilności na 2017 r. rząd oczekuje poprawy deficytu nominalnego do poziomu 0,8 % PKB w 2017 r., a w 2020 r. osiągnie nadwyżkę na poziomie 0,4 % PKB. Realizacja średnioterminowego celu budżetowego – tj. zbilansowanego budżetu w kategoriach strukturalnych, który nie spełnia wymogów paktu stabilności i wzrostu – planowana jest na rok 2020. Przeliczone saldo strukturalne⁽²⁾ wskazuje jednak, że średniookresowy cel budżetowy nie zostanie osiągnięty w okresie objętym programem. Zgodnie z programem stabilności na 2017 r. oczekuje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB spadnie w 2017 r. do poziomu 77,0 %, po czym będzie dalej spadać, osiągając w 2020 r. poziom 67,5 %. Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto te prognozy budżetowe, jest wiarygodny. Oprócz tego środki niezbędne do osiągnięcia poziomów docelowych, począwszy od 2017 r., nie zostały jeszcze dostatecznie sprecyzowane.
- (7) W programie stabilności na 2017 r. wskazano, że wpływ, jaki wywiera na budżet masowy napływ uchodźców, jest w 2016 i 2017 r. znaczny, i przedstawiono stosowne dowody potwierdzające zakres i charakter tych dodatkowych kosztów budżetowych. Według Komisji dodatkowe kwalifikowalne dodatkowe wydatki związane z wyjątkowo dużym napływem uchodźców wyniosły w 2016 r. 0,07 % PKB. Kwota ta nie zmieniła się w stosunku do projektu planu budżetowego na 2017 r., w którym potwierdzono prognozy zawarte w programie stabilności na 2016 r. Na 2017 r. program stabilności zawierał wniosek zakładający kwotę 0,07 % PKB; Komisja przeanalizuje jego dodatkowy wpływ wynoszący 0,01 % PKB. Przepisy art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 mają zastosowanie do tych dodatkowych wydatków, jako że napływ uchodźców oraz środki bezpieczeństwa są związane z wydarzeniami nadzwyczajnymi, ich wpływ na finanse publiczne Słowenii jest znaczny, a zezwolenie na tymczasowe odstępstwo od ścieżki dostosowawczej prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego nie zagrazi stabilności finansów publicznych. Dlatego też zmniejszono wymagane dostosowanie prowadzące do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego na 2016 r., aby uwzględnić te dodatkowe koszty budżetowe. Jeśli chodzi o 2017 r., ostateczna ocena obejmująca kwoty kwalifikowalne zostanie przeprowadzona wiosną 2018 r. na podstawie danych dostarczonych przez władze słoweńskie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, przeliczone przez służby Komisji zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką.

- (8) W dniu 12 lipca 2016 r. Rada zaleciła Słowenii dokonanie rocznej korekty fiskalnej wynoszącej co najmniej 0,6 % PKB, prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2017 r. Prognoza Komisji z wiosny 2017 r. wskazuje na ryzyko wystąpienia pewnego odchylenia od tego wymogu w 2017 r.
- (9) W świetle swojej sytuacji fiskalnej, w szczególności poziomu zadłużenia, w 2018 r. Słowenia powinna dokonywać dalszej korekty prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego. Zgodnie ze wspólnie uzgodnioną macierzą dostosowań na mocy paktu stabilności i wzrostu korekta ta wymaga uzyskania stopy wzrostu nominalnego publicznych wydatków pierwotnych netto⁽¹⁾ nieprzekraczającej 0,6 %. Odpowiadałoby to korekcie strukturalnej wynoszącej 1 % PKB. W przypadku utrzymania dotychczasowego kursu polityki istnieje ryzyko wystąpienia znacznego odchylenia od tego wymogu w 2018 r. Prognozuje się, że w latach 2017 i 2018 Słowenia spełni warunki reguły dotyczącej zadłużenia. Ogólnie rzecz biorąc, Rada jest zdania, że Słowenia powinna być gotowa do wprowadzenia w 2017 r. dodatkowych środków, a od 2018 r. podjęcie takich środków będzie konieczne, aby spełnić warunki paktu stabilności i wzrostu. Jak przewidziano jednak w rozporządzeniu (WE) nr 1466/97, ocena planów i wyników budżetowych powinna uwzględniać saldo budżetowe danego państwa członkowskiego w świetle warunków koniunkturalnych. W komunikacie Komisji w sprawie europejskiego semestru 2017 towarzyszącym zaleceniom dla poszczególnych krajów przypomniano, że ocena projektu planu budżetowego na 2018 r. i późniejsza ocena wyników budżetowych za 2018 r. będą musiały odpowiednio uwzględnić cel, którym jest osiągnięcie kursu polityki fiskalnej wzmocniającego obecne ożywienie koniunktury i jednocześnie zapewniającego stabilność finansów publicznych Słowenii. W związku z tym Rada odnotowuje, że Komisja zamierza dokonać wszechstronnej oceny zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97, w szczególności w świetle sytuacji koniunkturalnej na Słowenii. W przypadku Słowenii istnieją ponadto poważne wątpliwości co do cyklu koniunkturalnego, wynikające ze szczególnie dużej recesji w latach 2008–2013 i z wdrażania istotnych reform strukturalnych i reform sektora finansowego.
- (10) W lipcu 2015 r. przyjęto ustawę o regułach fiskalnych, wprowadzającą średniookresowe ramy budżetowe dla sektora instytucji rządowych i samorządowych. Aby ustawa ta była operacyjna, konieczne jest wprowadzenie poprawek do ustawy o finansach publicznych. Rząd początkowo zobowiązał się do przyjęcia zmienionej ustawy o finansach publicznych w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia ustawy o regułach fiskalnych. Termin ten jednak kilkakrotnie przekładano, a projektu zmienionej ustawy nie przekazano jeszcze nawet pod obrady parlamentu. Zmieniona ustawa o finansach publicznych należy do instrumentów prawnych transponujących do prawa krajowego dyrektywę 2011/85/UE⁽²⁾; państwa członkowskie były zobowiązane wprowadzić w życie przepisy niezbędne do wykonania tej dyrektywy do końca 2013 r. Członków Rady Budżetowej powołano w dniu 21 marca 2017 r.
- (11) Wysoki dług publiczny, który w 2016 r. wyniósł 79,7 % PKB, jest źródłem słabości słoweńskich finansów publicznych. Społeczeństwo Słowenii starzeje się szybciej niż ma to miejsce w większości państw członkowskich. Słowenia jest narażona na wysokie ryzyko dotyczące długoterminowej stabilności finansów publicznych i ma najwyższy spośród wszystkich państw członkowskich wskaźnik sygnalizujący lukę w długoterminowej stabilności finansów publicznych – luka ta wynika z prognozowanego wzrostu wydatków publicznych na emerytury, opiekę zdrowotną i opiekę długoterminową.
- (12) Rząd przedstawił wnioski ustawodawcze w sprawie reformy systemu opieki zdrowotnej. Projekt ustawy o opiece zdrowotnej i ubezpieczeniu zdrowotnym, stanowiącej zasadniczą część reformy, przedłożono do konsultacji publicznych w lutym 2017 r. Do Zgromadzenia Narodowego ma zostać przekazany latem 2017 r. Istotne jest dotrzymanie planowanych terminów, które powinno umożliwić wejście w życie ustawy jeszcze w 2017 r. W grudniu 2016 r. przedstawiono wnioski w sprawie zmiany ustawy o świadczeniach zdrowotnych i ustawy o prawach pacjenta oraz przyjęto nową ustawę apteczną. Utrzymujące się problemy dotyczą zarządzania szpitalami, wyników działalności szpitali, podstawowej opieki zdrowotnej, którą należy zapewnić przed leczeniem szpitalnym, systemu płatności dla szpitali, oceny technologii medycznych i systemów informacyjnych. Ponadto nie czerpie się w pełni potencjalnych korzyści ze scentralizowanego udzielania zamówień publicznych na produkty i usługi medyczne; trwają prace nad nowym scentralizowanym systemem udzielania zamówień publicznych na produkty lecznicze, który może zwiększyć przejrzystość i gospodarność procesu udzielania zamówień. Dużym wyzwaniem jest też kontynuacja reformy opieki długoterminowej. W Słowenii brak jest do tej pory zintegrowanego systemu opieki długoterminowej. Trwają prace nad projektem pilotażowym mającym na celu określenie potrzeb w zakresie takiej opieki.

⁽¹⁾ Wydatki publiczne netto to wydatki publiczne ogółem z wyłączeniem wydatków z tytułu odsetek, wydatków na programy unijne w pełni równoważonych dochodami z funduszy unijnych oraz niedyskrecjonalnych zmian w wydatkach na zasiłki dla bezrobotnych. Nakłady brutto na środki trwałe finansowane z zasobów krajowych rozkłada się na okres 4 lat. Uwzględnia się dyskrecjonalne środki po stronie dochodów lub prawnie przewidziany wzrost dochodów. Środki jednorazowe, zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków, są saldowane.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz. U. L 306 z 23.11.2011, s. 41).

- (13) W kwietniu 2016 r. rząd przyjął białą księgę w sprawie emerytur, rozpoczynając konsultacje publiczne dotyczące przyszłości systemu emerytalnego. Wciąż nie przedstawiono jednak konkretnych wniosków ustawodawczych. Wyzwania stojące przed Słowenią to zapewnienie długoterminowej stabilności i adekwatności systemu emerytalnego, w tym przez powiązanie ustawowego wieku emerytalnego z wydłużającym się średnim dalszym trwaniem życia, zachęcanie do późniejszego przechodzenia na emeryturę, zwiększenie zasięgu dodatkowych programów emerytalnych, należyte uwzględnienie różnych modeli kariery i zmniejszenie zagrożenia ubóstwem osób starszych.
- (14) Poprawiają się tendencje społeczne i sytuacja na rynku pracy. Powstaje więcej nowych miejsc pracy, a bezrobocie spada. Odsetek ludności zagrożonej ubóstwem i wykluczeniem społecznym spada, utrzymuje się jednak powyżej średniej unijnej w przypadku osób starszych. Oferta rynku pracy poprawia się, umożliwiając zapewnienie zatrudnienia pracownikom w starszym wieku. Współczynnik aktywności zawodowej osób starszych utrzymuje się jednak na niskim poziomie. W ostatnich latach upowszechniło się przechodzenie na emeryturę przez system ubezpieczeń od bezrobocia. Bezrobocie długotrwałe utrzymuje się na poziomie sprzed kryzysu. Ponad połowa wszystkich bezrobotnych to osoby długotrwałe bezrobotne. Ponad 40 % wszystkich osób długotrwałe bezrobotnych to osoby powyżej 50. roku życia; połowa pozostaje bez pracy od ponad dwóch lat. Przygotowano analizę i plan działania w celu zwiększenia wskaźnika zatrudnienia pracowników w starszym wieku oraz omówiono je z partnerami społecznymi. Terminowe wdrożenie planu działania może poprawić aktywizację pracowników w starszym wieku. Wskaźnik zatrudnienia pracowników o niskich umiejętnościach jest wciąż niski – znacznie niższy od poziomu sprzed kryzysu i średniej unijnej. Plan wdrażania aktywnej polityki rynku pracy, przyjęty w styczniu 2016 r., stanowi kontynuację obecnego podejścia, a wydatki w tej dziedzinie utrzymują się na niskim poziomie. Pracownicy w starszym wieku i o niskich umiejętnościach nadal są niedostatecznie uwzględniani w środkach aktywnej polityki rynku pracy. Mimo reformy z 2013 r. problemem pozostaje segmentacja rynku pracy.
- (15) Poziom kredytów zagrożonych, chociaż nadal jest wysoki, wykazuje trwałą tendencję spadkową. Bank Słowenii wdrożył szereg środków zachęcających banki do trwałego ograniczenia liczby kredytów zagrożonych. Presja, aby zmniejszyć zadłużenie, zaczęła słabnąć, ale przepływy kredytowe do przedsiębiorstw nadal spadają. Postępy w zakresie zmniejszenia zadłużenia były nierówne między poszczególnymi przedsiębiorstwami. Postępuje konsolidacja i restrukturyzacja sektora bankowego – w 2016 r. miało miejsce połączenie trzech banków. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Słowenia zobowiązała się do zbycia co najmniej 50 % swoich udziałów w największym banku będącym własnością państwa, a kolejnych 25 % akcji minus jedna akcja – w terminie do dnia 31 grudnia 2018 r. Zmiany ram legislacyjnych zwiększyły możliwości spółki zarządzającej aktywami bankowymi w zakresie restrukturyzacji przedsiębiorstw. Poziom pożyczek zagrożonych wciąż jest wysoki wśród MŚP. Aby rozwiązać ten problem, z pomocą Banku Światowego opracowano systematyczne podejście do zarządzania kredytami zagrożonymi MŚP. Rząd przyjął ponadto projekt ustawy ustanawiającej centralny rejestr kredytów, aby umożliwić skuteczniejsze zarządzanie ryzykiem i ograniczyć ryzyko związane z zadłużeniem.
- (16) Dostęp do alternatywnych źródeł finansowania dla przedsiębiorstw mających zdolność kredytową jest bardzo ograniczony. Słoweński Fundusz Przedsiębiorstw i Slovenska izvozna in razvojna banka (bank SID) wprowadziły przede wszystkim nowe instrumenty dłużne dla MŚP, w tym środki takie jak mikrokredyty. W 2016 r. Słoweński Fundusz Przedsiębiorstw wdrożył jeden program dotyczący kapitału załączkowego. Skorzystało z niego prawie 50 małych i średnich przedsiębiorstw. Istotnym źródłem dodatkowego finansowania mogłyby być inne alternatywne instrumenty finansowe, w tym kapitał wysokiego ryzyka i finansowanie kapitałem własnym, z wykorzystaniem środków europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, lecz ich potencjał pozostaje w dużej mierze niewykorzystany.
- (17) Trwa wdrażanie strategii rozwoju administracji publicznej na lata 2015–2020. Osiągnięto już pewne postępy. Opóźnia się jednak przyjęcie niektórych środków specjalnych, na przykład ustawy o służbie cywilnej. Szacuje się, że rządowy program mający na celu ograniczenie obciążeń administracyjnych w latach 2009–2015 przyniósł łącznie 365 mln EUR oszczędności. Wdrożono prawie 60 % z 318 środków na rzecz ograniczenia obciążeń administracyjnych. Długie i skomplikowane procedury administracyjne nadal hamują jednak inwestycje sektora prywatnego, w szczególności w sektorze budowlanym i gospodarowania gruntami. Chociaż zwiększono wydajność i jakość systemu wymiaru sprawiedliwości, w sprawach handlowych wciąż trzeba długo czekać na wyznaczenie terminu pierwszych rozpraw, a pozwów nie można składać drogą elektroniczną. Mimo przyjęcia kilku istotnych reform antykorupcyjnych – na przykład programu polityki zerowej tolerancji wobec korupcji – poziom korupcji wciąż jest postrzegany jako wysoki i wydaje się mieć wpływ na decyzje przedsiębiorstw. Modernizacja przepisów dotyczących zawodów regulowanych początkowo wykazywała postępy, ale obecnie reformy zwolniły. Usunięcie zbędnych barier dotyczących zawodów regulowanych może zwiększyć konkurencję na tych rynkach.
- (18) Zaangażowanie państwa w gospodarkę utrzymuje się na wysokim poziomie mimo programu prywatyzacyjnego rozpoczętego w 2013 r. Państwo jest największym pracodawcą, podmiotem zarządzającym aktywami i największym posiadaczem papierów dłużnych w Słowenii. W połączeniu ze słabym ładem korporacyjnym duży udział państwa w strukturze własności ma istotne skutki fiskalne i gospodarcze. Szacuje się je na 13 mld EUR albo około jedną trzecią PKB w latach 2007–2014. Wynika to przede wszystkim z wprowadzenia środków na rzecz stabilizacji sektora finansowego i zysków utraconych przez przedsiębiorstwa państwowe w porównaniu z przedsiębiorstwami prywatnymi. Dzięki nowemu systemowi ładu korporacyjnego wyniki działalności przedsiębiorstw państwowych

zaczęły się poprawiać, ale ryzyko nadal występuje. Na koniec 2015 r. wyniki działalności wskazują na zwiększenie rentowności przedsiębiorstw zarządzanych przez spółkę Slovenian Sovereign Holding, ale nie osiągnięto celu pośredniego określonego w strategii zarządzania. W styczniu 2017 r. rząd zatwierdził plan zarządzania aktywami na 2017 r., w którym ilościowo określono wskaźniki wyników dla poszczególnych przedsiębiorstw państwowych i zaktualizowano wykaz aktywów przeznaczonych do zbycia. Jednocześnie nadal nie przyjęto zmian do strategii zarządzania aktywami, które parlament początkowo zatwierdził w 2015 r. – rząd odłożył decyzję w tej sprawie na drugą połowę 2017 r. Pod koniec lutego 2017 r. powołano wprawdzie nowego prezesa zarządu, ale nie powstała jeszcze pełna rada nadzorcza.

- (19) W ramach europejskiego semestru 2017 Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Słowenii, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym za 2017 r. Oceniała również program stabilności na 2017 r. i krajowy program reform na 2017 r., a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Słowenii w poprzednich latach. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki fiskalnej i społeczno-gospodarczej w Słowenii, ale także ich zgodność z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez zapewnienie na poziomie unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.
- (20) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności na 2017 r., a jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zamieszczonym poniżej zaleceniu 1.
- (21) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform na 2017 r. i program stabilności na 2017 r. Zalecenia Rady wydane na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1 i 3 poniżej,

NINIEJSZYM ZALECA Słowenii podjęcie w latach 2017 i 2018 działań mających na celu:

1. Kontynuowanie znacznego wysiłku fiskalnego w 2018 r. zgodnie z wymogami funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, z uwzględnieniem potrzeby wzmocnienia obecnego ożywienia koniunktury i zapewnienia stabilności finansów publicznych Słowenii. Przyjęcie i wdrożenie proponowanej reformy systemu opieki zdrowotnej i przyjęcie planowanej reformy opieki długoterminowej, zwiększającej gospodarność, dostępność i jakość opieki. Pełne wykorzystanie potencjału scentralizowanych zamówień publicznych w sektorze zdrowia. Przyjęcie niezbędnych środków w celu zapewnienia długoterminowej stabilności i adekwatności systemu emerytalnego.
2. Wzmoczenie wysiłków, aby zwiększyć szanse na zatrudnienie pracowników nisko wykwalifikowanych i starszych, zwłaszcza przez ukierunkowane środki aktywizacji i uczenie się przez całe życie.
3. Poprawienie warunków finansowania, w tym przez doprowadzenie do trwałego rozwiązania problemu kredytów zagrożonych oraz zapewnienie dostępu do alternatywnych źródeł finansowania. Zapewnienie pełnego wdrożenia strategii spółki zarządzającej aktywami bankowymi. Ograniczenie obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw wynikających z przepisów w sprawie gospodarowania gruntami i pozwoleń budowlanych oraz zapewnienie dobrego zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2017 r.

W imieniu Rady

T. TÕNISTE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.